

EL MONDE DE LA CULTURA VIDA LITERARIA POLITIQUES VIDA ARTISTICA

EL LENGUAJE DE LA CULTURA

Nous planys en revistes i diaris francesos sobre la infame persecució política de les humanitats; la lectura decepcionant d'una novel·la, d'un volum d'assaigs, francesos, per autors ja celebrats, han renovat uns temes cars al meu pensament.

En primer lloc la repugnància que em causen, no solament certs detractors de les humanitats, sinó certs defensors; perquè els uns els ataquen des del punt de vista roig, els altres les defensen des del punt de vista negre; i tan de mol fan a la cultura del món i a l'espiritualitat francesa els uns com als altres. Fer d'aquests alts problemes de valor universal i humana qüestió de partits és una vilesa; oposar l'ensenyament científic i l'humanista, fer de l'un la base educativa del llatí i de l'altre la del conservadurisme, a més d'una vilesa, és una bestiesa.

Com si les humanitats no dugessin la poderosa virtut d'esser generadors de tots els esports científics i lètics, progressius i ensenys, d'haver fundat tots les filosofies més tradicionals, morals i religioses.

mentrestant... aquest noventisme cèlebre, afeixat i afeixat, no saben d'escriure; pobresa de llenguatge, ignorància del rostre dels mots, de la gramàtica del bell estil...

Les humanitats són la bona educació de l'home; de l'escriptor, de l'artista.

Arà em ballen pel cap unes paraules d'un magnífic estudi que va fer Mendèz i Pelayo sobre «La Celestina». En resulta que aquella tragèdia, tan arriscada de personatges i d'assumpte, ha resistit la censura dels segles, ha arribat fresca i viva fins a nosaltres, gràcies a la bona educació espiritual del seu autor. El gran erudit espanyol observa com es fonen harmoniosament en l'enginy del ballxer de Rolis, l'observació directa de la vida i els presigues de la humanitat, clares i com l'«alta cultura» difosa per tot el llibre, ennoblixen els més baixos personatges i les situacions més rudes.

Escriure és un ofici. Fòrta i fòrta, ni m'ingredir no sap d'escriure. Te nim dret d'ingredir en nom d'una elevació dels homes, a cada escriptor, que sapiga tot el necessari al seu ofici. Sommes a la pedra de l'oc de la cultura, a cada escriptor, a cada famós d'avui, resistint la prova l'«alta cultura» difosa per tot el llibre, ennoblixen els més baixos personatges i les situacions més rudes.

Escriure és un ofici. Fòrta i fòrta, ni m'ingredir no sap d'escriure. Te nim dret d'ingredir en nom d'una elevació dels homes, a cada escriptor, que sapiga tot el necessari al seu ofici. Sommes a la pedra de l'oc de la cultura, a cada escriptor, a cada famós d'avui, resistint la prova l'«alta cultura» difosa per tot el llibre, ennoblixen els més baixos personatges i les situacions més rudes.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

En la majoria, trobarien, com per la manca de les humanitats imprescindibles, desconeixen absolutament la valor significativa de llurs paraules; que un escriptor descorregui l'etimologia, la secular filiació, les transformacions de sentit en les paraules que escriu, i el nom que escriptor, és tan absurd com ho fora nomenar quicun que desconegues completament la naturalesa, les propietats i la gènesi de les substàncies que es proposes de combinar.

mentrestant, ja des d'ara podríem contribuir a les seleccions futures servint-nos, en les nostres valoracions d'escriptors actuals, del revelador procediment estadístic.

J. FARRAN I MAYORAL

El professor Adolf Ferrer, director adjunt de l'Oficina Internacional d'Educació, de Ginebra—Oficina a la qual Espanya s'adhéu el dia 15 de desembre de l'any 1929—donà abir el vespre, a la Universitat, sota els auspicis del Seminari de Pedagogia que amb aquest acte inaugurava les tasques d'aquest curs, la seva anunciada conferència sobre «la psicologia de l'adolescència».

Demostà com aquesta edat és una de les més interessants per al psicòleg i una de les que revesteixen més importància per al pedagog. Cinc transformacions són produïdes en l'individu durant els anys de la prepubertat i de la pubertat. Primer: una transformació corporal, en particular del sistema nerviós. Segon: un desenvolupament de la sexualitat animal i ideal. Tercer: una reafirmació o transformació del «jo» per l'aparició de noves actituds. Quart: una modificació de les relacions socials amb els adults i amb els contemporanis. Cinquè: una necessitat d'absolut que revesteix formes molt diverses, d'ordre social, artístic o religiós.

En la primera part de la conferència, l'orador parlà especialment dels joves. A continuació examinà aquestes mateixes cinc transformacions en el que fa referència a les noies, la qual cosa el portà a exposar les semblances i les diferències entre els sexes, tal com les percep la psicologia.

Després, l'orador presenta la qüestió pràctica: «Què cal fer?» i la resposta a cada un dels cinc punts exposats al començament li dona ocasió per a desenvolupar un programa complet d'acció en els dominis de la salut i de la higiene, el qual té en compte de les modificacions somàtiques. El desenvolupament de la sexualitat exigeix també la higiene en el sistema nerviós. La reafirmació del «jo» cal que sigui respectada pels programes escolars; un mateix programa imposat a tots els infants, amb una uniformitat en el temps i en la intensitat, és una errada psicològica que té gravíssimes conseqüències. Així mateix, els aspectes psicològics diversos suposen una adaptació de la disciplina escolar i familiar a cada un, car llur evolució social va essent cada vegada més diferenciada. En fi, la necessitat d'absolut ha d'esser nodrida i desenvolupada tenint en compte, sempre, que la finalitat de la vida no és mantenir-se al marge de l'acció, sinó que el lliure desenvolupament del pla més elevat i lliure des del tot al servei de la humanitat i l'adolescència és, en efecte, el líndar de l'edat adulta, en la qual tots els deures se'n presenten: espòs o esposa, pare o mare, professional, ciutadà i home en el sentit més alt de la paraula.

La Societat Médico-Farmacèutica dels Santos Cosme i Damià celebrà el passat dijous, dia 4 del corrent, la sessió científica corresponent, en la qual el doctor Joaquim Trias Prujal dissertà sobre «Prejudicis en el tractament de les fractures». El conferenciant donà un magistral lliçó amb abundants conceptes extrets de la pròpia experiència. En la discussió hi prengueren part els doctors Riba de Sanz i Vendrell.

Demà, dia 11, al mateix local, Llibre 77, tindrà lloc la conferència del doctor Antoni Carreres sobre «Eczemes i el seu tractament».

El Cos Facultatiu de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau celebrà sessió científica pública mensual demà, dia 11, a les deu en punt del matí. Es discutiran les següents comunicacions:

Doctor Nogué Moré: «Un nou cas de dermatitis precancerosa».

Doctor F. A. Santinyà: «Estat actual de la serologia de la lues després de l'última conferència de Copenhaguen».

Doctor F. A. Estapé: «Biotipic de la branca dreta del fascicle d'Hiss».

La Societat de Química de Catalunya ha organitzat per a la propera setmana sis conferències interessantíssimes sobre adobs, el descabellament de les quals ha estat encarregat a entesos especialistes sobre cada tema. Aquest curs serà format per les sis conferències següents:

I.—«Adobs potàssics», per Elies Barrios, ex-cap de fabricació de «Mines de Potassa de Soria, S. A.».

II.—«Adobs nitrogenats», per Francesc Hernández i Gutiérrez, D. I. O. I. P. O.

III.—«Adobs fosfatats», per Josep Maria Soler Carreres, E. I.

IV.—«Acció d'altres elements sobre la terra», per A. Julià i Sauri, D. I. O. I. P. O.

V.—«L'economia dels adobs», per Lluís Ferrer i Jaume, enginyer i professor.

JOSEP LLEONOR

amb vistes al mar, Josep Lleonor tradueix cada matí unes pàgines de Goethe. Sota el bon sol, aquestes quartetes, que van fent pila visiblement, contenen la tasca literària més ambiciosa que hom porta a terme a casa nostra. Josep Lleonor tradueix el «Faust» tot el «Faust».—Els fragments que ens a'ha ofert són un last seguit a «Edicions Prosa», ja «Hi ha una bona part. Per la primavera serà entel·list! En vigílies del «Premi Crexells», ens adonem que ens manca —imprescindiblement—el Premi a la millor traducció. Josep Lleonor, i César Jordana, per dir dos noms, són candidats des de la massa d'anys.

any, serà aplegada en un volum.

La Societat Castellonense de Cultura, dins la seva secció d'obres d'investigació històrica, acaba de publicar un llibre interessantíssim: «La Enseñanza en Castellón (1374 a 1400)», de Ferrer, publicat a València. Lluís Rovest i Carzo, Cal adreçar les ordres d'aquest llibre a l'Editorial Barcino, Portaferrissa, 17.

La Col·lecció Poplar Barcino dedica una atenció particular al nostre idioma. A part dels seus ja famosos «Ejercicios de Gramática Catalana», de Jeroni Marv, aquesta popular col·lecció ha llançat al camp filològic diversos volums sota la triple divisió: Temes útils, Autors competents, Preus econòmics. Recordeu: «Ortografía Catalana». La conjugació dels verbs en català. «Les principals faltes de gramàtica». Diccionari ortogràfic «abreviat», de Pompeu Fabra. «Com s'ha d'escriure una carta en català» de J. M. Capdevila. «Correspondència amorosa», de Carles Soldevila. «Com s'han d'escriure les cartes comercials», de C. A. Jordana.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de Miquel Josep i Miquel, i tota la part gràfica, excusada.

Entre el nodrit sumari de «Revista de la Llar», subtitllat «Agonia» obra teatral de Prudenci Bertrana: «Un bufo», conte de Miquel Capdevila. «El meu bigot», de